ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МІЖНАРОДНИЙ ЕКОНОМІКО-ГУМАНІТАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АКАДЕМІКА СТЕПАНА ДЕМ'ЯНЧУКА»

Історико-філологічний факультет
Кафедра української мови та літератури

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
Голова Приймальної комісії Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука
_____ Віталій ДЕМ'ЯНЧУК
від 27 травня 2026 року

ПРОГРАМА
вступного фахового випробування

для громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства,
при вступі на навчання для здобуття ступеня **магістра**

(для вступу на основі ступеня бакалавра, магістра,
здобутого за іншою спеціальністю (напрямом підготовки)

В галузі знань: 01 Освіта/Педагогіка

Зі спеціальності: 014.01 Середня освіта (українська мова і література)

За освітньою програмою: Середня освіта (українська мова і література)

Рівне - 2026

Програма обговорена та узгоджена на засіданні кафедри української мови та літератури
Протокол № 8 від "20" 05 2026 року

Завідувач кафедри Лілія ОВДІЙЧУК

Програма розглянута та схвалена на засіданні Приймальної комісії Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука» (Протокол № 4 від 27 травня 2026 року).

Відповідальний секретар Сергій БЛИЗНЮК

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма вступного екзамену в галузі знань: 01 Освіта/Педагогіка зі спеціальності: 014.01 Середня освіта (українська мова і література) за освітньою програмою: Середня освіта (українська мова і література) для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня "Магістр" на основі НРК6 та НРК 7 містить основні й найбільш важливі з теоретичної та практичної точок зору питання сучасної української мови (теоретичні та практичні основи розділів лінгвістики: фонетика, лексика, фразеологія, граматика) з методикою її навчання та історії української літератури з методикою навчання в обсязі відповідних курсів, які читаються за освітньо-професійною програмою підготовки бакалавра напряму 014.01 "Середня освіта (українська мова і література)" та за спорідненими спеціальностями.

Мета фахового іспиту полягає у з’ясуванні рівня теоретичних знань та практичних навичок вступника, визначення рівня готовності до навчання для здобуття освітнього ступеня магістра із предметної спеціальності за спеціальністю 014 Середня освіта (Українська мова і література) за освітньою програмою: Середня освіта (Українська мова і література) 014.01 Середня освіта (українська мова і література), освітньо-професійної програми «Середня освіта (українська мова і література)».

Програму фахового іспиту складено на основі наступних нормативно- правових документів:

1. Освітньо-професійна програма «Середня освіта (українська мова і література)» підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 014 Середня освіта предметною спеціальністю 014.01 Середня освіта (українська мова і література).
2. Положення про приймальну комісію Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарнний університет імені академіка Степана Дем’янчука». Затверджено та введено в дію наказом ректора від 07.03.2023 р.

Результати фахового іспиту використовуватимуться під час формування рейтингового списку та конкурсного відбору вступників у межах ліцензованого обсягу.

На фаховий іспит виносяться питання з навчальних дисциплін, що охоплюють ключові розділи професійно-орієнтованої підготовки учителя української мови і літератури, знання яких необхідні для опанування змісту магістерської програми.

Фаховий іспит проводиться у формі письмових або онлайн тестів із використанням платформи дистанційного навчання MOODLE.

3. ЗМІСТ ПРОГРАМИ ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ

ВСТУП ДО МОВОЗНАВСТВА

Мовознавство, лінгвістика, загальне мовознавство, конкретне (часткове) мовознавство, дослідні методи мовознавства: описовий, порівняльно-історичний, зіставний, історичний, структурний, лінгвогеографічний, соціолінгвістичний, статистичний (математичний), мова, мовлення, мислення, синхронія, діахронія, вербальні засоби спілкування, невербальні засоби спілкування; функції мови: комунікативна, мислеоформлююча, фатична, репрезентативна, емотивна, волюнтативна, прагматична, естетична, метамовна, когнітивна (гносеологічна), акумулятивна, інтегруюча, референтна; суперстрат, субстрат, адстрат, інтеграція, диференціація мови, слов'янські мови, генеалогічна класифікація мов, типологічна класифікація мов, система мови, структура мови, фонема, морфема, слово, словосполучення, речення, фонетика, фонологія, лексикологія, граматика, морфеміка, морфологія, синтаксис, акцентологія, словотвір (дериватологія), етимологія, ономастика, фразеологія, стилістика, лексикографія, діалектологія, історія мови, орфографія, орфоепія, графіка, пунктуація, артикуляція, фази артикуляції (екскурсія, витримка, рекурсія), інваріант фонеми, варіант фонеми, алофон, сильна позиція, слабка позиція, голосні фонеми: лабіалізовані, нелабіалізовані, назалізовані, неназалізовані; приголосні фонеми: сонорні, шумні, дзвінкі, глухі, білабіальні (губно-губні), лабіодентальні (губно-зубні), язикові (передньоязикрві, середньоязикові, задньоязикові), фарингальні звуки, щілинні (фрикативні, спіранти), зімкнено-проривні, африкати (зімкненно-щілинні), вібранти (дрижачі), латеральні (бокові, плавні), назальні (носові), палатальні (м'які), палаталізовані (пом'якшені), палаталізація, веляризація, корелятивні протиставлення, складотворчий/нескладотворчий звук, дифтонг, монофтонг, наголос, склад, прикритий склад, неприкритий склад, відкритий склад, закритий склад, такт, фраза, проклітик, енклітик, позиційні зміни, комбінаторні зміни, редукція звука, асиміляція, дисиміляція, акомодація, сингармонізм, гаплологія, дієреза, протеза, метатеза, гіперизми, субституція, фонетичний закон, слово, лексема, сема, семема, лексичне значення слова, синоніми, антоніми, омоніми, омофони, омографи, омоформи, полісемія, моносемія, метафора, метонімія, синекдоха, деетимологізація, народна (побутова) етимологія, внутрішня форма слова, фразеологізм, фразеологічні зрощення, фразеологічні єдності, фразеологічні сполучення, граматичне значення, граматична форма, граматична категорія, лексико-граматична категорія, афіксація, аглютинація, редуплікація, суплетивізм, письмо, принципи орфографії, азбука, кирилиця, латиниця.

ФОНЕТИКА. ФОНОЛОГІЯ

Поняття про звуковий склад української літературної мови. Фонетичний і фонологічний аспекти вивчення звукового складу української літературної мови.

Предмет і завдання фонетики як мовознавчої дисципліни, що вивчає артикуляційні та акустичні характеристики української літературної мови, особливості їх сполучуваності у мовному потоці.

Предмет і завдання фонології як мовознавчої дисципліни, що вивчає звуки української літературної мови з погляду їх смислорозрізнювальних функцій.

Поняття фонеми. Інваріант (основний вияв) і варіанти (алофони) фонеми, її функції.

Система фонем сучасної української літературної мови. Голосні фонеми, їх класифікація. Артикуляційна та акустична характеристики голосних фонем у їх головних виявах.

Приголосні фонеми, їх класифікація. Артикуляційні та акустичні характеристики приголосних фонем у їх головних виявах. Варіанти приголосних фонем.

Фонематична і фонетична транскрипції. Модифікації фонем. Вокалізм: акомодація, редукція, вокальна асиміляція (гармонійна асиміляція); консонантизм: акомодація, асиміляція, дисиміляція. Спрощення в групах приголосних.

Морфонологія як учення про регулярні фонологічні чергування у складі морфем, пов’язані з словотвором і словозміною. Морфонема. Взаємозв’язок фонеми та морфеми. Морфи як варіанти однієї морфеми.

Історичні чергування. Чергування голосних фонем. Найдавніші чергування. Чергування приголосних фонем.

Поняття складу. Основні закономірності українського складоподілу. Типи складів. Морфемне членування слова і складоподіл.

Словесний наголос. Роль наголосу у розрізненні слів та їх форм. Головний і побічний наголоси. Слова з рухомим і нерухомим наголосом. Проклітики і енклітики.

Інтонація. Синтагматичний, логічний і емфатичний наголоси.

ОРФОЕПІЯ

Орфоепія як розділ мовознавчої науки, що вивчає систему загальноприйнятих правил української літературної вимови. Вимова і правопис. Орфоепія і культура усного мовлення. Суспільне значення орфоепічних норм.

Сучасні орфоепічні норми. Вимова голосних у ненаголошеній і наголошеній позиціях. Вимова дзвінких і глухих приголосних; вимова губних звуків; вимова африкат, вимова м’яких і пом’якшених приголосних; вимова сполучень кількох приголосних; вимова шиплячих.

Евфонічні чергування голосних і приголосних.

Особливості вимови слів іншомовного походження.

Причини відхилень від орфоепічних норм.

Принципи орфоепічного аналізу.

ГРАФІКА

Графіка української мови. Поняття графеми. Український алфавіт.

Позначення на письмі голосних і приголосних звуків. Інші знаки, що використовуються в українському письмі: апостроф, знак наголосу, розділові знаки. Співвідношення між буквами українського алфавіту і фонемами української літературної мови. Букви для позначення голосних і приголосних фонем. Звукове значення букв **я, ю, є, ї, щ** та подвоєння букв. Позначення м’якості приголосних на письмі. Способи позначення фонеми **й.**

ОРФОГРАФІЯ

Українська орфографія як розділ мовознавчої науки, що визначає систему загальноприйнятих правил написання та переносу слів.

Співвідношення орфографії з графікою та орфоепією. Принципи української орфографії: фонетичний, фонематичний, морфологічний, історичний (традиційний), семантико-диференційний. Роль і місце кожного з них в українській орфографії. Короткі відомості з історії української орфографії. Поняття орфограми. Різновиди орфограм. Правопис складних слів.

Принципи вживання великої букви. Правопис прізвищ і географічних назв. Загальний огляд правопису слів іншомовного походження. Фонетичні та морфологічні основи правил переносу слів. Орфографічні та технічні правила переносу. Графічні скорочення слів.

ЛЕКСИКОЛОГІЯ І ФРАЗЕОЛОГІЯ ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ

Предмет і завдання лексикології української мови. Поняття про лексичну і фразеологічну системи. Принципи виділення лексико-семантичних і фразеолого-семантичних груп. Основні праці з питань лексикології та фразеології української мови.

ЛЕКСИКОЛОГІЯ

Слово як основна одиниця лексичної системи. Слово і поняття. Узагальнююча роль слова. Номінативна функція слова. Поняття лексеми. Типи лексичних значень слів в українській мові. Однозначні слова. Слова-терміни. Багатозначні слова. Пряме й переносне значення слів. Основні типи переносних значень слів.

Омоніми. Розмежування омонімії та полісемії. Повні (лексичні) та часткові (лексико-граматичні) омоніми. Омофони, омоформи й омографи. Омонімія граматичних форм. Міжмовні омоніми. Стилістичне використання омонімів. Пароніми.

Синоніми, їх основні типи: ідеографічні (семантичні), семантико-стилістичні, контекстуальні, абсолютні. Евфемізми як різновиди синонімів. Поняття про синонімічний ряд. Джерела синонімії. Стилістична роль синонімів.

Антоніми. Загальномовні та контекстуальні антоніми. Стилістичне використання антонімів.

Склад лексики української літературної мови з погляду її походження. Співвідношення спільнослов'янської, спільносхіднослов'янської та власне української лексики.

Старослов'янізми у складі лексики української мови.

Лексичні запозичення з російської, білоруської та інших слов'янських мов.

Іншомовні слова в українській мові. Джерела та способи їх засвоєння. Характер адаптації іншомовних слів у лексичній системі української мови. Лексичні кальки.

Лексика сучасної української літературної мови з погляду вживання. Активна і пасивна лексика. Діалектизми, неологізми, архаїзми та історизми.

Лексика сучасної української літературної мови з експресивно-стилістичного погляду. Загальновживана, міжстильова лексика, розмовно-побутова лексика. Книжна лексика. Термінологічна лексика. Експресивно-емоційна лексика, жаргонізми, арготизми.

Принципи лексикологічного аналізу слова.

ФРАЗЕОЛОГІЯ

Поняття про фразеологію як розділ мовознавства. Основні типологічні ознаки фразеологізмів. Класифікація фразеологізмів. Співвідношення між лексичними значеннями слова і значеннями фразеологізму.

Лексико-граматичні зміни фразеологічних одиниць: скорочення лексичного складу, заміна одного компонента іншим, розширення та звуження обсягу значень, зміна ступеня семантичної єдності компонентів. Багатозначність фразеологізмів. Явища синонімії та антонімії у фразеології.

Джерела формування фразеологізмів української мови. Використання фразеологізмів у різних стилях мови.

ЛЕКСИКОГРАФІЯ

Предмет і завдання лексикографії. Поняття про словник. Основні словники української мови. Тлумачніта перекладні словники. Характеристика основних тлумачних і перекладних словників української мови.

Основні аспектні (спеціальні) словники української мови: термінологічні, етимологічні, історичні, орфографічні, словники наголосів, іншомовних слів, фразеологічні, діалектні, синонімічні, ономастичні, зворотні, словники мови окремих письменників та ін.

З історії української лексикографії.

Розвиток сучасної лексикографії.

МОРФЕМІКА (МОРФЕМОЛОГІЯ) ТА СЛОВОТВІР

Слово як об'єкт морфемного та словотворчого аналізу. Поняття про морфеміку сучасної української літературної мови. Морфеміка (морфемікон), морфемологія. Морфема як мінімальна значуща частина у структурі слова. Кореневі й афіксальні морфеми, функціональні відмінності між ними. Вільні та пов'язані кореневі морфеми. Типи афіксальних морфем: префікс, суфікс і закінчення. Матеріально виражені та нульові морфеми. Поняття про інтерфікс, інфікс, конфікс, постфікс, трансфікс, амбіфікс.

Поділ афіксів на словотвірні та формотворчі.

Основні закономірності сполучуваності морфем у межах слова. Морфи як варіанти однієї і тієї ж морфеми.

Продуктивні та непродуктивні афікси.

Поняття про основу слова. Непохідна та похідна основи. Основні зміни в морфемній будові слова: опрощення, перерозклад, ускладнення.

Завдання і принципи морфемного аналізу слова.

Словотвір як учення про творення слів і загальні принципи їх мотивації. Твірна основа та словотвірний формант. Типи формантів. Словотвірний тип, значення, модель.

Способи словотвору в сучасній українській літературній мові. Традиційна класифікація способів творення (різновиди морфологічного і неморфологічного способів творення) та класифікація за основним видом твірних формантів.

Словотвір як джерело збагачення лексичного складу української мови.

Завдання і принципи словотвірного аналізу слова.

Морфемна і словотвірна лексикографія.

ГРАМАТИКА ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ

Граматика української мови як учення про її морфологічну та синтаксичну будову. Морфологія та синтаксис як розділи граматики. Основні граматичні поняття: граматичне значення, граматична форма, граматична категорія.

Граматичне значення слова у його відношенні до лексичного. Способи вираження граматичних значень слова в сучасній українській літературній мові.

Граматична форма слова. Синтетичні й аналітичні форми слів в українській мові.

Граматична категорія. Система граматичних категорій в українській мові. Морфологічні, синтаксичні та лексико-граматичні категорії.

МОРФОЛОГІЯ

Морфологія як граматичне вчення про систему форм слова та засоби їх вираження. Поняття про словоформу. Взаємозв’язок між словом і словоформою.

Частини мови та принципи їх виділення в українській мові.

Повнозначні (самостійні) та неповнозначні (несамостійні) частини мови. Принципи виділення частин мови в останніх лінгвістичних студіях.

ЧАСТИНИ МОВИ

ІМЕННИК. Іменник як частина мови. Семантико-граматичні ознаки його виділення. Лексико-граматичні розряди іменників: іменники – власні та загальні назви, назви істот і неістот, конкретні, абстрактні та збірні іменники, іменники з речовинним (матеріальним) значенням.

Перехід іменників з одного лексико-граматичного розряду до іншого.

Граматичні категорії іменника. Категорія роду, її значення, морфологічне, синтаксичне та лексичне вираження. Формально-граматичні та значеннєві принципи в розподілі іменників за родами. Іменники спільного та подвійного роду. Маскулізми та фемінативи. Хитання в роді іменників.

Категорія числа, її значення та граматичні засоби вираження. Іменники, які вживаються у формах однини та множини. Іменники, що мають тільки форми однини або тільки форми множини. Залишки двоїни в українській мові. Роль наголосу у вираженні категорії числа.

Категорія відмінка. Відмінкова система сучасної української літературної мови. Кличний відмінок. Основні значення відмінків.

Словозміна іменників. Парадигматика іменника. Повна та неповна парадигма. Принципи поділу іменників за парадигматичними ознаками на відміни та групи. Характеристика парадигм іменників I, II, III, IV відмін. Розмежування варіантів відмінкових форм.

Невідмінювані іменники. Відмінювання множинних іменників. Іменники з ознаками прикметникової парадигми.

Словотвір іменників у сучасній українській літературній мові.

ПРИКМЕТНИК. Поняття про прикметник як частину мови. Специфіка граматичних категорій прикметника. Лексико-граматичні розряди прикметників: якісні, відносні та присвійні. Перехід відносних прикметників у якісні, присвійних – у відносні та якісні.

Формальне та функціональне співвідношення між короткими та повними прикметниками в сучасній українській мові. Стягнені та нестягнені форми повних прикметників.

Ступені порівняння як форми якісних прикметників. Творення та значення вищого та найвищого ступенів порівняння. Аналітичні форми ступенів порівняння. Форми безвідносної міри якості у якісних прикметників.

Відмінювання прикметників. Прикметники з кінцевими твердими та м'якими приголосними основи. Характеристика парадигм прикметників. Особливості відмінювання та правопису прикметників з другою частиною – *лиций*.

Словотвір прикметників у сучасній українській літературній мові. Словотвір якісних прикметників. Словотвір відносних і присвійних прикметників. Творення прикметників від географічних назв. Прикметники, утворені складанням основ, їх правопис. Наголос при словозміні та словотворенні прикметників. Перехід прикметників в іменники (субстантивація). Синтаксична роль.

ЧИСЛІВНИК. Поняття про числівник як частину мови. Статус числівника в останніх лінгвістичних студіях. Розмежування числівників та інших слів з числовим значенням. Специфіка вияву граматичних категорій числівника. Функціональні розряди числівників: власне-кількісні, збірні, дробові, неозначено-кількісні, особливості їх уживання. Питання про порядкові числівники. Морфологічні групи числівників: прості, складні та складені.

Відмінювання різних розрядів числівників. Аналіз специфіки парадигм кількісних числівників у сучасній українській літературній мові. Синтаксичні функції числівників. Наголос у числівниках.

ЗАЙМЕННИК. Частиномовний статус займенника в останніх лінгвістичних студіях. Займенник як частина мови. Співвідношення займенників за значенням, морфологічними ознаками та синтаксичною роллю в реченні з іншими частинами мови: іменниками, прикметниками та числівниками.

Лексико-граматичні розряди займенників. Граматичні категорії займенників, їх відмінювання. Специфічні випадки функціонування займенників. Явище прономіналізації. Особливості наголошування займенників. Словотвірні характеристики займенників.

ДІЄСЛОВО. Визначення дієслова. Функціонально-семантичні групи дієслів. Граматичні категорії дієслів. Система граматичних форм дієслова. Відмінювані й невідмінювані форми дієслова, їх граматичні категорії, синтаксична роль у реченні.

Інфінітив. Семантико-морфологічні особливості інфінітива як початкової форми дієслова, його синтаксична роль. Суфікси інфінітива. Демінутивні форми інфінітива. Функціонально-стильове навантаження інфінітивних форм у сучасній українській мові.

Дві дієслівні основи, їх структура. Творення дієслівних форм від основи теперішнього часу та від основи інфінітива.

Продуктивні та непродуктивні класи дієслів.

Категорія виду. Протиставлення форм доконаного та недоконаного виду. Способи творення форм доконаного та недоконаного виду: суфіксація, префіксація, наголос, чергування голосних і приголосних, суплетивні основи. Двовидові та одновидові дієслова.

Категорія перехідності/неперехідності. Семантико-граматична основа цієї категорії, засоби її вираження. Невласне перехідні дієслова.

Категорія стану. Дієслова активного стану, їх семантико-граматичні ознаки. Дієслова пасивного стану, їх співвіднесеність з дієсловами активного стану, особливості вираження суб'єктно-об'єктних відношень. Зворотно-середній стан дієслів, його творення й семантико-граматичне вираження. Дієслова на ***–ся***, що не мають категорії стану.

Категорія способу. Дійсний, умовний та наказовий способи дієслів, їх інваріантно-варіантні значення, граматичні особливості, інтонаційне оформлення. Співвіднесеність категорії способу з категорією часу.

Питання про спонукальний і бажальний способи дієслів.

Категорія особи. Семантична сутність категорії особи. Семантика особових форм дієслова: інваріантно-варіантні значення. Вживання одних особових форм у значенні інших. Способи вираження категорії особи: синтетичний, аналітичний.

Безособові дієслова. Семантичні групи безособових дієслів. Граматичні форми безособових дієслів. Власне безособові та особові дієслова в безособовому значенні.

Категорія часу. Час об'єктивний та граматичний. Специфіка вияву категорії часу у різних дієслівних формах. Співвіднесеність категорії часу з категоріями особи, виду. Абсолютне й відносне значення форм часу.

Теперішній, минулий та майбутній час, їх інваріантно-варіантні значення. Творення цих часових форм. Історичний коментар.

Категорія числа. Сутність категорії числа. Засоби вираження категорії числа у відмінюваних формах дієслова – особових та родових. Переносні значення категорії числа.

Категорія роду. Вияв категорії роду у структурі дієприкметників, формах минулого та давноминулого часу дієслів дійсного та умовного способу. Засоби вираження категорії роду в окремих дієслівних формах. Історичний коментар щодо категорії роду у дієслівних формах сучасної української мови.

Дієвідмінювання. Критерії поділу дієслів на дієвідміни. Засоби розрізнення дієвідмін. Поняття про різновідмінювані дієслова. Дієслова архаїчної групи (архаїчної дієвідміни).

Особливості наголошування дієслівних форм.

ДІЄПРИКМЕТНИК як дієслівно-іменне утворення. Дієслівні та прикметникові ознаки дієприкметника, його синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники, їх утворення. Стильова та частотно-функціональна специфіка дієприкметникових форм сучасної української мови (історичний коментар). Перехід дієприкметників у прикметники та іменники (ад'єктивація і субстантивація).

Наголошування дієприкметників.

Безособові дієслівні форми на ***-но (-ено), -то,*** їх походження, граматичні ознаки та творення у сучасній українській мові.

ДІЄПРИСЛІВНИК як дієслівна словоформа, його морфологічні ознаки, синтаксична роль у реченні. Походження дієприслівників. Творення дієприслівників теперішнього та минулого часу. Перехід дієприслівників у прислівники, прийменники, сполучники.

Наголошування дієприслівників.

ПРИСЛІВНИК. Значення прислівника як частини мови, його морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Групи означальних та обставинних прислівників. Творення ступенів порівняння якісно-означальних прислівників. Омонімія форм вищого й найвищого ступенів порівняння прислівника та прикметника. Розряди прислівників за походженням.

Наголос у прислівниках.

КАТЕГОРІЯ СТАНУ (предикатив). Коротка історія питання. Семантико-морфологічні та синтаксичні ознаки слів категорії стану. Розряди слів категорії стану за значенням.

СЛУЖБОВІ СЛОВА. Частиномовний статус службових слів в останніх лінгвістичних студіях.

ПРИЙМЕННИК. Визначення прийменника. Основні функції прийменника у мові. Типи відношень, що їх виражають прийменники. Класифікація прийменників за походженням. Розряди прийменників за їх морфологічною структурою. Вживання прийменників з формами непрямих відмінків. Синонімічні прийменникові конструкції.

СПОЛУЧНИК. Загальне поняття про сполучник. Класифікація сполучників за морфологічною структурою. Групи сполучників за способом уживання. Типи сполучників за синтаксичними функціями. Сполучники і сполучні слова.

ЧАСТКИ. Лінгвістичний статус часток. Частки як частина мови. Групи часток за походженням. Типи класифікацій часток за місцем і роллю їх у мові (традиційні та новітні класифікації).

ЗВ'ЯЗКИ. Загальне поняття про зв'язки. Граматичні ознаки зв'язки. Зв'язки абстрактні, напівповнозначні та повнозначні. Зв'язка як службове слово, її роль у структурі речення.

МОДАЛЬНІ СЛОВА як особливий розряд слів у системі частин мови. Лексико-граматична своєрідність модальних слів. Групи модальних слів за походженням. Розряди модальних слів за значенням.

ВИГУКИ. Поняття про вигуки як частину мови. Особливий статус вигуків у мові. Типи вигуків за походженням. Розряди вигуків за значенням. Звуконаслідувальні слова. Вигуки-предикати.

Принципи морфологічного аналізу слова.

СИНТАКСИС

Предмет синтаксису, основні напрямки його вивчення. Об'єкти синтаксису й синтаксичні одиниці. Форма слова і слово як компонент синтаксичної одиниці. Питання про синтаксему (Т. О. Золотова, І. Р. Вихованець) як мінімальну одиницю синтаксису, яка виділяється на основі семантико-синтаксичних відношень. Типи синтаксичних одиниць і визначальні формальні та семантичні принципи їх виділення: словосполучення, просте та складне речення. Питання про складне синтаксичне ціле. Загальна характеристика одиниць синтаксису з точки зору їх структури, граматичного значення, функції.

Зв'язок синтаксису з іншими рівнями вивчення мови. Відображення в синтаксисі національної специфіки мови.

СЛОВОСПОЛУЧЕННЯ

Поняття про словосполучення як одиницю синтаксису. Ставлення до словосполучення представників різних лінгвістичних напрямків – Ф. І. Буслаєва, П. Ф. Фортунатова, О. М. Пєшковського, О. О. Шахматова. Точка зору В. В. Виноградова. Дискусійні питання сучасної теорії словосполучення (питання про предикативні і сурядні словосполучення).

Сурядні словосполучення. Відношення між компонентами сурядних словосполучень: єднальні, зіставно-протиставні, градаційні, пояснювальні. Поділ сурядних словосполучень на відкриті та закриті.

Підрядні словосполучення. Принципи класифікації підрядних словосполучень.

Різновиди підрядних словосполучень за категоріально-морфологічним характером головного слова: іменникові, прикметникові, числівникові, займенникові, дієслівні, прислівникові.

Граматичні зв'язки між компонентами словосполучення. Види підрядного зв'язку. Узгодження: повне і неповне. Керування, розмежування його видів. Прилягання, його види.

Семантико-синтаксичні відношення у підрядних словосполученнях: атрибутивні, об'єктні, обставинні.

Прості та складні словосполучення. Розмежування синтаксичних словосполучень і фразеологізмів.

РЕЧЕННЯ

Речення як основна одиниця синтаксису. Речення та судження.

Основні ознаки речення: предикативність, модальність і часова віднесеність, семантико-інформативна й інтонаційна завершеність та ін. Предикативність як граматичне значення речення, яке виражає комплексом значень співвідношення повідомлюваного з дійсністю. Складові категорії предикативності. Просте речення як монопредикативна одиниця. Поняття про структурну схему речення. Реалізація структурних схем речення як конкретних висловлювань у комунікативних процесах. Структурно-семантичні типи речень. Поняття про просте та складне речення: граматичні принципи їх розмежування.

Просте речення. Багатоаспектна класифікація простих речень. Загальна характеристика речень за такими ознаками: а) за відношенням до дійсності; б) за метою висловлення; в) за

емоційною забарвленістю; г) за членуванням; г) за кількістю головних членів, що утворюють предикативну основу; д) за наявністю/відсутністю поширення; е) за наявністю структурно важливих компонентів; є) за наявністю/відсутністю ускладнюючих компонентів.

Двоскладне речення. Поняття про двоскладне речення. Вираження предикативності у двоскладному реченні. Особливості семантичної структури двоскладного речення.

Головні члени та їх роль у синтаксичній та семантичній організації двоскладного речення.

Підмет. Структурно-семантичні характеристики підмета; засоби його вираження в українській мові.

Присудок. Структурно-семантичні характеристики присудка; засоби його вираження в українській мові.

Характер синтаксичного зв'язку між підметом і присудком у двоскладному реченні. Тире між підметом і присудком.

Просте односкладне речення. Класифікація односкладних речень, розбіжності класифікацій у науковій і шкільній граматиках. Односкладні речення (іменні й дієслівні). Непоширені й поширені односкладні речення, повні й неповні (загальний огляд).

Структурно-семантичні різновиди односкладних речень: означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові, інфінітивні, номінативні, вокативні речення.

Нечленовані (еквіваленти) речення, їх структурно-семантичні різновиди.

Поширене просте речення. Традиційні погляди на другорядні члени речення. Сучасні точки зору на поширення речення. Концепція, за якою поширювачі мінімальної структурної схеми за характером синтаксичних зв'язків поділяються на прислівні, прискладові, дуплексиви (Л. Д. Чеснокова, І.Р.Вихованець). Види другорядних членів за ознаками морфологізованості чи неморфологізованості, однозначності чи синкретичності (В. В. Бабайцева). Види і засоби вираження другорядних членів (традиційна точка зору).

Додатки: прямий і непрямий. Засоби вираження. Роль прямого та непрямого додатка у структурно-семантичній організації поширеного речення.

Означення. Узгоджене та неузгоджене означення, засоби їх вираження. Атрибутивне значення означення.

Роль означення у структурно-семантичній організації поширеного речення. Прикладка як різновид означення.

Обставини. Семантико-синтаксичні різновиди обставин та їх роль у структурно-семантичній організації двоскладного речення.

Синтаксична омонімія у сфері вираження другорядних членів.

Повні та неповні речення. Поняття про неповні речення. Комунікативні умови їх функціонування. Структурно-семантичні різновиди неповних речень. Еліптичні речення. Приєднувальні конструкції як різновиди неповних та повних речень.

Синоніміка двоскладних і односкладних речень.

Розділові знаки простому неускладненому реченні.

Просте ускладнене речення. Ускладнення структури і семантика простого речення. Загальна характеристика ускладненого речення як монопредикативної одиниці зі структурно необов'язковими елементами. Основні різновиди ускладнених речень.

Речення з однорідними членами. Поняття про лексико-семантичну, комунікативну, функціональну однорідність, засоби вираження однорідності, безсполучникові й сполучникові зв'язки однорідних членів; питання про речення з кількома присудками. Однорідні та неоднорідні означення.

Узагальнювальні слова у реченнях з однорідними членами. Розділові знаки.

Речення з відокремленими другорядними членами. Поняття про відокремлення; коротка історія вивчення відокремлених членів, роль О. М. Пєшковського у розробці теорії відокремлення; умови відокремлення. Напівпредикативні відношення при відокремленні другорядних членів.

Відокремлення означень. Узгоджені відокремлені означення. Дієприкметникові та прикметникові звороти як типи поширеного відокремленого означення; синонімія відокремлених означень і підрядних означальних речень. Неузгоджені відокремлені означення. Пунктуація при відокремлених означеннях.

Відокремлення прикладок. Засоби вираження непоширених і поширених відокремлених прикладок. Синонімія відокремлених прикладок і підрядних речень. Пунктуація при відокремлених прикладках.

Відокремлення обставин. Засоби вираження непоширених і поширених відокремлених обставин. Дієприслівниковий зворот як тип поширеної відокремленої обставини. Синонімія відокремлених обставин і підрядних обставинних речень. Пунктуація при відокремлених обставинах.

Відокремлення уточнювальних слів та зворотів, їх синтаксична роль. Пунктуація в реченнях з уточнюючими членами.

Речення, ускладнені елементами, які не посідають позицію членів речення. Звертання. Значення та способи вираження звертання. Інтонація при звертанні. Вставні та вставлені конструкції у структурі поширеного речення. Функціонально-семантичні різновиди вставних конструкцій. Вигуки в складі речення.

Порядок слів у простому реченні. Прямий та непрямий порядок слів. Порядок слів і актуальне членування речення в українській мові.

СКЛАДНЕ РЕЧЕННЯ

Єдність і цілісність змісту й будови складного речення. Визначальні граматичні та семантичні ознаки складного речення. Засоби зв’язку частин складного речення: сполучники, сполучні слова, інтонація, порядок частин, співвідношення форм дієслів-присудків. Різноманітність структурних типів складних речень. Сурядність і підрядність у складному реченні, перехідні

випадки між сурядністю і підрядністю. Безсполучниковий зв’язок частин складного речення. Способи вираження структурно-семантичних відношень між частинами складного речення.

Складносурядні речення. Змістові та структурні особливості складносурядних речень. Єднальні, приєднувальні, розділові, градаційні та протиставні сполучники у складносурядному реченні. Способи класифікації складносурядних речень (шкільна та класифікація вищої школи). Складносурядні речення відкритої та закритої структур.

Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядні речення. Синтаксичне значення понять «головна» та «підрядна частини». Функції сполучних слів і сполучників у складнопідрядному реченні. Вказівні (співвідносні) слова як обов’язкові та факультативні компоненти у головній частині. Співвідношення форм дієслів-присудків головної та підрядної частин у складному реченні.

Принципи класифікації складнопідрядних речень: логіко-граматичний, формальний і структурно-семантичний.

Різновиди складнопідрядних речень нерозчленованої структури (одночленних) за структурно-семантичною класифікацією.

Складнопідрядні речення із присубстантивно-атрибутивними. Різновиди цих речень залежно від значення означуваного іменника і структури предикативних частин: власне атрибутивні і атрибутивно-поширювальні.

Складнопідрядні речення із займенниково-співвідносними Засоби зв’язку предикативних частин в одне ціле цих речень.

Складнопідрядні речення із підрядними з’ясувальними. Структурна ознака складнопідрядних речень з підрядним з’ясувальним: наявність пояснюваних, базових, опорних слів у головній частині. Засоби поєднання підрядної частини з головною.

Різновиди складнопідрядних речень розчленованої структури (двочленних) за структурно-семантичною класифікацією.

Детермінантні складнопідрядні речення з підрядними порівняльними, їх характерні ознаки. Відмінність між складнопідрядними реченнями з підрядними порівняльними і простими реченнями з порівняльними зворотами.

Детермінантні складнопідрядні реченнями з підрядними часу та вираження таких відношень у таких реченнях. Багатофункціональність сполучників коли, як.

Детермінантні складнопідрядні речення з підрядними мети. Способи вираження синтаксичних відношень підрядного речення мети до головного. Речення власне мети, невласне мети і антимети.

Детермінантні складнопідрядні речення з підрядними наслідку, їхні характерні ознаки.

Детермінантні складнопідрядні речення з підрядними причини – речення гнучкої і негнучкої структури. Засоби вираження синтаксичних відношень підрядного речення причини до головного.

Детермінантні складнопідрядні речення з підрядним умови, їхні характерні ознаки. Речення з реальною, ірреальною та потенційною умовою. Місце підрядного речення умови щодо головного. Розмежування підрядних речень умови і підрядних речень часу.

Детермінантні складнопідрядні речення з підрядними місця. Місце підрядного речення щодо головного.

Значення і функції підрядного допустового речення щодо головного у детермінантному складнопідрядному реченні з підрядним допустовим. Реально-допустові та потенційно-допустові речення. Речення «вільної» і зв’язаної структури.

Складнопідрядні речення з підрядними супровідними. Особливості структури таких речень.

Недоліки структурно-семантичної класифікації. Доцільність вивчення структурно-семантичної класифікації у процесі викладання курсу сучасної української літературної мови у вищих навчальних закладах. Основні засади класифікації складнопідрядних речень у середній школі. Розділові знаки у складнопідрядних реченнях.

Ускладнені (багатокомпонентні) складнопідрядні речення. Речення з кількома підрядними. Види залежності підрядних речень від головного: однорідна, неоднорідна, різночленна супідрядність, послідовна підрядність. Складнопідрядні речення з супідрядністю і послідовною підрядністю. Розділові знаки.

Безсполучникове складне речення. Змістові та структурні особливості безсполучникових речень. Безсполучникові складні речення однорідного зв’язку (речення з однотипними простими частинами) та неоднорідного зв’язку (речення з різнотипними простими частинами). Роль інтонації в організації безсполучникових речень. Питання про семантико-синтаксичне співвідношення між безсполучниковими і складносурядними та складнопідрядними реченнями. Структурно-семантичні типи безсполучникових речень.

Складні речення із сурядним, підрядним і безсполучниковим зв’язком. Поняття про контаміновані структури. Постановка розділових знаків. Принципи аналізу складних речень.

Період. Період в українській мові; його структурні типи, особливості інтонації.

Засоби передачі чужого мовлення. Пряма, непряма та невласне пряма мова. Співвідношення форм прямої та непрямої мови. Різні типи зв’язку прямої мови з непрямою (авторською). Заміна прямої мови непрямою та навпаки. Невласне пряма мова, її структурні особливості та застосування. Розділові знаки.

Синтаксичні особливості цілого тексту. Питання про текст як об’єкт синтаксично-комунікативного аналізу. Функціонально-комунікативні різновиди текстів. Питання про текстоутворюючі одиниці.

Монологічне мовлення як комунікативна та семантико-синтаксична форма усного і писемного тексту. Діалогічне мовлення як семантико-синтаксична форма усного і писемного тексту. Структура діалогічних єдностей.

Питання про складне синтаксичне ціле як синтаксичну одиницю і компонент тексту. Засоби зв’язку речень у складному синтаксичному цілому. Абзац як композиційно-комунікативна

одиниця, його роль у членуванні тексту. Співвідношення між абзацом і складним синтаксичним цілим.

ПУНКТУАЦІЯ

Основи сучасної української пунктуації. Система розділових знаків. Структура речення та пунктуація. Інтонація речення та пунктуація. Використання засобів пунктуації для вираження емоційно-змістових відтінків речення.

Огляд уживання розділових знаків у простому і складному реченнях.

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Засоби навчання.
2. Найважливіші принципи навчання синтаксису та пунктуації.
3. Перевірка робіт з розвитку зв’язного мовлення, робота над помилками.
4. Методика вивчення будови слова та словотвору.
5. Види робіт з розвитку зв’язного мовлення, методика їх проведення
6. Перекази, їх значення, види і методи проведення.
7. Програми з української мови.Характеристика змістових ліній
8. Предмет і завдання методики викладання української мови.
9. Методи вивчення частин мови.
10. Кабінет української мови.
11. Характеристика методів навчання мови.
12. Значення пунктуації та її основи. Місце пунктуації у шкільному крусі мови. Завдання навчання пунктуації.
13. Українська мова як навчальна дисципліна.
14. Методика вивчення фонетики.
15. Диктант. Види диктантів, методика їх проведення.
16. Методи і прийоми навчання орфографії.
17. Основні завдання сучасного уроку мови.
18. Методи і прийоми навчання пунктуації.
19. Основні принципи методики вивчення граматики в школі.
20. Твори, їх класифікація і методика проведення.
21. Методика вивчення лексики і фразеології
22. Нетрадиційні уроки мови,методика їх проведення.
23. Типи уроків мови,класифікація,характеристика структурних елем
24. Структура уроку української мови
25. Значення і завдання роботи з розвитку зв’язного мовлення в школі. Основні принципи методики розвитку зв’язного мовлення.
26. Значення і місце занять з синтаксису у шкільному курсі мови.
27. Методика вивчення орфоепії.
28. Підручники з української мови.
29. Основні принципи методики навчання орфографії. Види орфографічних вправ та методика їх проведення
30. Завдання, зміст роботи зі стилістики.

Історія української літератури

ФОЛЬКЛОР

(Усна народна творчість)

Проблематика фольклористики. Наукові школи фольклористики XIX століття: міфологічна, міграційна, антропологічна, історична та їх відгалуження. Наукові школи XX століття:

етнопсихологічна, соціологічна, етнографічно-історична, структуралізм, ритуально-міфологічна. Періодизація фольклору. Український казковий епос. Літературна казка.
Історична проза. Героїчний епос. Особливості суспільно-побутової лірики, її жанровий склад. Обрядова поезія календарного циклу. Поезія родинної обрядовості.

ВСТУП ДО ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА

Літературознавство як наука. Історична зміна поглядів на сутність та функції літератури. Традиційні наукові методи літературознавства: філологічний, біографічний, культурно-історичний, порівняльно-історичний. Огляд наукових шкіл та методів літературознавства XX століття: психолінгвістична теорія, герменевтика, літературознавчий психоаналіз, феноменологія, міфологічна критика, структуралізм та семіотика. Література як вид мистецтва. Критерії художності літературного твору. Роль уяви, фантазії, асоціативного мислення у творчості. Образ як художнє узагальнення. Класифікація образів. Тема і мотив у літературному творі. Фабула і сюжет літературного твору. Композиція літературного твору. Походження літературних родів і жанрів. Поняття про епос, лірику і драму. Жанри епосу, їх різновиди. Жанри драми, їх різновиди. Жанри лірики, критерії поділу. Суміжні родові й жанрові утворення. Мова художньої літератури. Фоніка. Мова художньої літератури: лексика. Мова художньої літератури: тропи. Фігури художньої мови. Метрична, силабічна і тонічна системи віршування. Силабо-тонічна система віршування. Основні стопи. Види рим. Способи римування. Строфіка. Канонічні строфи. Компаративістика. Типи літературних зв’язків. Інтертекст. Різновиди запозичення і наслідування. Різновиди комічного. Літературні типи творчості та стилі. Бароко, класицизм, сентименталізм, романтизм, натуралізм, реалізм, модернізм і постмодернізм. Стильові течії модернізму: неоромантизм, символізм, імпресіонізм, експресіонізм.

ДАВНЯ УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Виникнення літописання. Найдавніші літописні зведення. Історичний зміст та художня форма «Слова о полку Ігоревім». Полемічна проза. Творчість Івана Вишенського. Українська поезія бароко. Тематика та художня специфіка шкільної драми XVII - XVIII ст. Історична та мемуарна проза XVIII ст. Інтермедії та вертепна драма. Творчість мандрівних дяків. Сатирично-гумористичні вірші XVIII ст. Поетична творчість Григорія Сковороди. Байкарська творчість Григорія Сковороди.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ XIX СТОЛІТТЯ

Поема «Енеїда» І.Котляревського як перший твір нової української літератури.
Риси сентименталізму в прозі Г. Квітки-Основ’яненка («Маруся», «Сердешна Оксана» та ін.).
Творчість П. Куліша. Історичний роман-хроніка «Чорна рада». Жанрова специфіка, принципи образотворення, поетика.
Романтизм в українській літературі 20-40-х років XIX ст. Його місце й значення в становленні нової української літератури.
«Народні оповідання» та повість «Інститутка» Марка Вовчка. Особливості творчої манери письменниці.
Історичні твори Т. Шевченка. Поема «Гайдамаки».
Творчість Т. Шевченка періоду «Трьох літ» (лірика, поеми). Розвиток літературно-естетичних поглядів поета в цей період.
Розвиток реалістичної прози в другій пол. XIX ст. (І. Нечуй-Левицький, Панас Мирний, Б. Грінченко).
Розвиток українського театру другої половини XIX ст. «Театр корифеїв».
Новаторство І. Карпенка-Карого в жанрі соціальної комедії («Мартин Боруля», «Сто тисяч», «Хазяїн»). Роль драматурга в розвитку українського театру.
Тема жовнірства у творчості Ю. Федьковича («Новобранчик», «Дезертир»).
Оповідання І. Франка про школу й дітей. Оповідання як жанр епічного роду.
І. Франко. Мотиви, жанри, структура зб. «Зів’яле листя» та ін.

Філософські поеми І. Франка («Похорон», «Мойсей», «Іван Вишенський»).
Драматургія І. Франка, її проблематика та образна своєрідність.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ

Особливості розвитку української літератури на поч. ХХ ст. Модернізм, його течії та сучасне вивчення. Літературні дискусії з питань розвитку модернізму.

Драматургія

Особливості розвитку драматургії поч. ХХ ст. Символістська драма Ол. Олеся. Новаторство Лесі Українки-драматурга (проблематика, особливості жанру, образи, новоромантизм у теорії і творчості), неореалістична драма В. Винниченка.

Поезія

Поетичні світ Лесі Українки (за збірками «На крилах пісень», «Думи і мрії», «Відгуки»). Особливості поезії М. Вороного, О. Олеся.

Проза

Імпресіоністичність прози М. Коцюбинського.
Проблематика та художня своєрідність малої прози В. Винниченка. Романи в доробку митця.
Тематична новизна і психологізм повістей О. Кобилянської «Людина», «Царівна». Художня своєрідність прози О. Кобилянської. Явище мистецького синтезу.
Художня майстерність переосмислення фольклору та міфології у повістях М. Коцюбинського «Тіні забутих предків» та О. Кобилянської «В неділю рано зілля копала».
Експресіонізм. Художня своєрідність прози В. Стефаника.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ХХ СТОЛІТТЯ

Українські літературні організації 20-х – 30-х років та їх естетичні пошуки.
Характеристика ранньої поетичної творчості П. Тичини.
Рання творчість М. Рильського. Збірка «На білих островах».
Інтимна та пейзажна лірика В. Сосюри.
Художнє осмислення суперечностей пореволюційної доби у новелі М. Хвильового «Я (Романтика)».
Літературна дискусія 1925-1928 рр. та її наслідки.
Проблематика та образи роману В. Підмогильного «Місто».
Поезія Івана Драча та її новаторство.
Жанрова своєрідність новелістичного роману Ю. Яновського «Вершники».
Остап Вишня «Мисливські усмішки». Тема взаємостосунків людини і природи.
Художнє осмислення драматичних подій в українському селі 20-х років ХХ століття у п’єсі М. Куліша «97».
Драматична поема І. Кочерги «Свіччине весілля». Художній вимисел і реальність у п’єсі.
Поезія Василя Симоненка. Основні мотиви лірики.
Творчість Василя Стуса в контексті літературного процесу 60-80-х років ХХ століття.
Художній світ лірики Дмитра Павличка.
Історіософічна проблематика в романах Л. Костенко «Маруся Чурай» та «Берестечко».
Морально-етична та соціальна проблематика в романі М. Стельмаха «Чотири броди».
Олесь Гончар «Собор». Собор як символ духовності народу та його історичної пам’яті.
О. Довженко «Зачарована Десна». Поетичне відображення духовності народу.
Літературний процес 80-90-х років ХХ ст. - початку ХХІ ст.

. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ»

1. Принципи викладання літератури. Застосування загальнодидактичних принципів відповідно до специфічних умов художньої літератури..
2. Мета та завдання літературної освіти й виховання.
3. Урок літератури, його типи, різновиди.

4. Зміст і структура літературної освіти.
5. Група словесних методів викладання літератури. Методичний прийом.
6. Наочні методи навчання літератури. Засоби вивчення літератури.
7. Уроки розвитку зв’язного мовлення та методика їх проведення.
8. Загальномистецькі та загальнометодичні засади аналізу художнього твору.
9. Методика організації уроків з позакласного читання, їх різновиди.
10. Літературне краєзнавство. Уроки літератури рідного краю.
11. Позакласна робота з літератури, літературні гуртки.
12. Оглядові та вступні уроки з літератури та методика їх проведення.
13. Літературно-музичні вечори, методика їх проведення.
14. Шляхи аналізу художнього твору.
15. Методи і прийоми вивчення художнього твору.
16. Методика вивчення біографії письменника.
17. Кабінет української літератури та вимоги до нього.
18. Інноваційні методи і прийоми вивчення літератури.
19. Методика вивчення монографічної теми у середніх та старших класах.
20. Методичні форми і прийоми роботи над образом-персонажем.
21. Вимоги до уроку літератури. Критерії його оцінювання. Особливості складання конспекта уроку.
22. Міжпредметні зв’язки на уроках літератури.
23. Основні етапи роботи над художнім твором.
24. Особливості вивчення ліричних творів.
25. Специфіка вивчення драматичних творів.
26. Особливості вивчення епічних творів.
27. Вивчення мови художнього твору.
28. Методика засвоєння понять з теорії літератури.
29. Репродуктивні, проблемні та дослідницькі методи на уроках української літератури.
30. Метод творчого читання на уроках української літератури.

4. Для пільгових категорій осіб, яким надано право складати вступні випробування (особи, що потребують особливих умов складання випробувань) в ПВНЗ МЕГУ імені акад. Степана Дем’янчука за рішенням Приймальної комісії створюються особливі умови для проходження вступних випробувань.

4. СТРУКТУРА ТЕСТОВОГО ЗАВДАННЯ ВСТУПНОГО ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ

Критерії оцінювання знань, умінь і навичок вступника за результатами відповіді на питання та виконання завдань екзаменаційного білета визначаються у загальному вигляді університетом та конкретизовано кафедрою української мови і літератури. Відповідь на вступному екзамені оцінюється за двохсотбальною шкалою.
Вступник має право брати участь у конкурсі якщо набирає від 100 до 200 балів і втрачає його, якщо набирає менше ніж 100 балів.

База тестів фахового вступного випробування спеціальності: 014.01 Середня освіта (українська мова і література) на освітній рівень «Магістр» складає структуру з таких дисциплін:

		К-ть питань

1.	Вступ до мовознавства	2
2.	Фонетика. фонологія. орфографія	1
3.	Лексикологія і фразеологія	1
4.	Морфеміка (морфемологія) та словотвір	1
5.	Граматика	3
6.	Вступ до літературознавства	3
7.	Фольклор	2
8.	Давня українська література	2
9.	Історія української літератури XIX століття	3
10.	Історія української літератури XX – початку XXI століття	4
11.	Методика навчання української мови	4
12.	Методика навчання української літератури	4
		30

5. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Сучасна українська літературна мова

1. Авксентьєв Л. Г. Сучасна українська літературна мова: Фразеологія. –Харків, 1983.
2. Авксентьєв Л. Г., Калашник В. С, Ужченко В. Д. Фразеологія сучасної української мови. – Х., 1977.
3. Алефіренко М. Ф. Теоретичні питання фразеології. – Харків, 1987.
4. Безпояско О. К., Городенська К. Г., Русанівський В. М. Граматика української мови. Морфологія. – К., 1993.
5. Білоноженко В. М., Гнатюк І. С. Функціонування та лексикографічна розробка українських фразеологізмів. – К., 1989.
6. Блик О. П. Українська мова. Частина І. Фонетика. Орфографія. Лексика і фразеологія. Будова слова (морфеміка). Словотвір. Морфологія. – К., 1997.
7. Блик О. П. Фонетика. Орфоепія. Графіка. Орфографія. Посібник для вчителів. – К., 1988.
8. Богдан М. М., Власенко В. В., Конторчук Г. К. Сучасна українська літературна мова. Лексичний, фонетичний і граматичний аналізи: Навчально-методичний посібник. – Житомир, 2001.
9. Брахнов В. М. Явища асиміляції в консонантизмі української мови. – К., 1970.
10.Ващенко В. С. Слово і його значення. – Дніпропетровськ, 1976.
11.Венжинович Н. Ф. Сучасна українська літературна мова. Курс лекцій. – Вінниця, 2005.
12.Винницький В. М. Наголос у сучасній українській мові. – К., 1984.
13.Вихованець І. Р. Частини мови в семантико-граматичному аспекті. – К., 1988.
14.Вихованець І. Р., Городенська К. Г. Граматика української мови. Морфологія. – К., 1993.
15.Вихованець І. Р., Городенська К. Г. Теоретична морфологія української мови. – К., 2004.
16 Волкотруб Г. Практична стилістика української мови: Навчальний посібник. – Тернопіль, 2004.
18.Волох О. Т. Сучасна українська літературна мова. – К., 1986.
19.Волох О. Т., Чемерисов М. Т., Чернов Є. І. Сучасна українська літературна мова. Морфологія. Синтаксис. – К., 1989.
20.Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів. – К., 1985.
21.Головащук С. І. Перекладні словники і принципи їх укладання. – К., 1976.
22.Горпинич В. О. Морфологія української мови. – К., 2004. – 335 с.
23.Горпинич В. О. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфонологія. – К., 1999.
24.Горпинич В. О. Українська морфологія. – Дніпропетровськ, 2000. – 359 с.
25.Грищенко А. П., Мацько Л. І., Плющ М. Я. та ін. Сучасна українська літературна мова. – К., 1997.
26.Демський М. Українські фраземи й особливості їх творення. – Львів, 1994.
27.Доленко М. Т., Дацюк І. В., Кващук А. Г. Сучасна українська мова.– К., 1987.
28.Жовтобрюх М. А., Кулик Б. М. Курс сучасної української літературної мови. Ч. І. – К., 1972.
29.Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984.
30.Загнітко А. П. Основи функціональної морфології української мови. – К., 1993.
31.Загнітко А. П. Теоретична граматика української мови. Морфологія. – Донецьк, 1996.
32.Зарицький М. С. Стилістика сучасної української мови. – К., 2001.
33.Карпенко Ю. О. Фонетика і фонологія сучасної української літературної мови: Навчальний посібник для студентів філологічних факультетів. – Одеса, 1996.
34.Коваль А. П. Слово про слово. – К., 1986.
35.Коваль А. П., Коптілов В. В. Крилаті вислови в українській літературній мові. – К., 1975.
36.Курс сучасної української літературної мови / За ред. Л. А. Булаховського. – К., 1951.

37.Кучеренко І. К. Теоретичні питання граматики української мови. Ч. 1. Морфологія. – К., 1961; Ч. 2. Морфологія. – К., 1964.
38.Кучеренко Ілля. Актуальні проблеми граматики. – Львів, 2003. – 228 с.
39.Леонова М. В. Сучасна українська літературна мова: Морфологія. – К., 1983.
40.Медведєв Ф. П. Українська фразеологія. – Харків, 1980.
41.Москаленко А. А. Історія української діалектології. – Одеса, 1966.
42.Москаленко А. А. Нарис історії української діалектології (Радянський період): Учбовий посібник для студентів-заочників. – Одеса, 1962.
43.Москаленко А. А. Нарис історії української лексикографії. – К., 1961.
44.Москаленко Н. А., Фащенко М. М., Смагленко Ф. П. Сучасна українська літературна мова. Лексичний, фонетичний і граматичний аналіз. – Київ-Одеса, 1980.
45.Німчук В. В.Староукраїнська лексикографія в її зв’язках з російською та білоруською. – К., 1980.
46.Паламарчук Л. С. Українська радянська лексикографія (Питання історії, теорії та практики). – К., 1978.
47.Пентилюк М. І. Культура мови і стилістика. – К., 1994.
48.Перебийніс В. С. Кількісні та якісні характеристики системи фонем сучасної української літературної мови. – К., 1970.
49.Плющ М. Я. Граматика української мови. Морфеміка. Словотвір. Морфологія. Частина І. – К., 2005. – 288 с.
50.Пономарів О. Д. Стилістика сучасної української мови: Підручник. – К., 1992.
51.Селіванова Олена. Сучасна лінгвістика. Термінологічна енциклопедія. – Полтава, 2006. – 716 с.
52.Скрипник Л. Г. Фразеологія української мови. – К., 1973.
53.Сучасна українська літературна мова / А. П. Медушевський та ін. – К., 1975. – 400 с.
54.Сучасна українська літературна мова / За заг. ред. І. К. Білодіда: в 5 тт. – К., 1969-1973.
55.Сучасна українська літературна мова / За ред. А. П. Грищенка. – К., 1997.
56.Сучасна українська літературна мова / За ред. М. Я. Плющ. – К., 1994.
57.Сучасна українська літературна мова. Граматичний аналіз. – К., 1970.
58.Сучасна українська мова / О. Д. Пономарів та ін. – К., 1997. – 399 с.
59.Тоцька Н. І. Сучасна українська літературна мова: Фонетика, орфоепія, графіка, орфографія. – К., 1981.
60.Тоцька Н. І. Фонетика української мови та її вивчення в початкових класах. – К., 1976.
61.Тоцька Н.І. Голосні фонеми української літературної мови. – К., 1973.
62.Українська мова. Енциклопедія. – К., 2000.
63.Українська мова: У 2 т. / За ред. П. С. Дудика. – К., 1988.
64.Український правопис. – К., 1999.
65.Фонетика. Морфологія. Наголос / За ред. Л. А. Булаховського. – К., 1951.
66.Шевченко Л. Ю., Різун В. В., Лисенко Ю. В. Сучасна українська мова. Довідник / За ред. О. Д. Пономарева. – К., 1993.
67.Ющук І. П. Українська мова: Підручник. – К., 2003.

Методика навчання української мови

1. Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1392-2011-%D0%BF
2. Домилівська Л. Методика викладання української мови в середній школі : навч. посіб. Київ : Український фітосоціологічний центр, 2015. 143 с. : табл.
3. Закон України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, No 38-39, ст.380). URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19
4. Методика навчання української мови в ДВНЗ та середніх освітніх закладах. Кредитно-модульний курс : Навч.-метод. посіб. для студ. філол. спец. ВНЗ /

О. І. Потапенко [та ін.] ; заг. ред. О. І. Потапенко. Київ : Міленіум, 2006. 330 с.
5. Методика навчання української мови в середніх освітніх закладах : підручник для студ. філол. ф-тів ун-тів / З. П. Бакум [та ін.] ; ред. М. І. Пентилюк. Київ: Ленвіт, 2009. 400 с.: табл.
6. Методика навчання української мови: поточний та модульний контроль. Тести. Контрольні роботи : навч.-метод. посіб. / [Пентилюк М. І. та ін.]. Київ: Ленвіт, 2012. - 231 с.
7. Методика компетентнісно орієнтованого навчання української мови учнів ліцею на рівні стандарту: методичний посібник/ Горошкіна О.М., Бондаренко Н.В., Попова Л.О. Київ: КОНВІ ПРІНТ, 2020. 128 с.
8. Мовленнєві жанри на уроках української мови в ліцеї:практичний посібник./Голуб Н.Б,Новосьолова В.І..Галаєвська Л.В.-Київ:КОВІ ПРІНТ,2020- 128с
8. Пентилюк М. І. Актуальні проблеми сучасної лінгводидактики : зб. ст. Київ : Ленвіт, 2011. 255 с.
9. Пентилюк М. І., Окуневич Т. Г.Сучасний урок української мови : [навч.-метод. посіб.]. Харків : Основа, 2007. 171 с. (Серія «Бібліотека журналу "Вивчаємо українську мову та літературу» ; вип. 7(44))
10. Практикум з методики навчання української мови в загальноосвітніх закладах : Посіб. для студ. пед. ун-тів та ін-тів / М. І. Пентилюк [та ін.]. Київ: Ленвіт, 2003. 303 с.
11. Рускуліс Л. В. Методика навчання української мови у схемах, таблицях, коментарях: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: Ін Юре, 2008. - 112 с.
12. Словник-довідник з української лінгводидактики : [навч. посіб.] / [М. Пентилюк та ін.] ; за заг. ред. проф. М. Пентилюк. - Київ : Ленвіт, 2015. - 319 с.
13. Українська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання. 10-11 класи. Рівень стандарту. URL: https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv
14. Українська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання. 10-11 класи. Рівень профільний. URL: https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv
15. Українська мова. 5–9 класи. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. URL : https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-5-9-klas

Додаткова

16. Бакум З. П. Теоретико-методичні засади навчання фонетики української мови в гімназії : Монографія. Кривий Ріг : Видавничий дім, 2008. 338 с.
17. Голуб Н. Б., Галаєвська Л. В. Навчання синтаксису на уроках української мови у 8-9 класах : метод. посіб. Київ : КОНВІ ПРІНТ, 2018. 124, [1] с. : іл., табл.
18. Грибан Г. В., Кучерук О. А. Практикум з методики навчання української мови : Навч. посібник для студ. вищих навч. закладів. Житомир : ЖДУ, 2004. 170 с.
19. Груба Т. Л. Практичний аспект формування мовної особистості старшокласника. Комплекс вправ. Київ: Український пріоритет, 2019. 102 с.
20.Груба Т. Л. Теорія і практика формування мовної особистості учнів старшої

школи на уроках української мови (профільний рівень): монографія. Київ, 2018. 336 с.
21. Донченко Т. К. Мовленнєвий розвиток учнів у процесі навчання української мови в основній школі : навч.-метод. посіб. для вчителів і студ. Київ : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2011. 694 с.
22. Загальні питання методики навчання української мови: курс лекцій / Ніжин. держ. ун-т ім. Миколи Гоголя ; уклад. Н. М. Голуб, Л. І. Проценко. Ніжин : НДУ ім. Миколи Гоголя, 2008. 179 с.
23. Караман С. О. Методика навчання української мови в гімназії : Навч. посіб. Київ : Ленвіт, 2000. 272 с.
24. Кучерук О. А. Перспективні технології навчання в шкільному курсі української мови : навч. посібник. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2006. 131 с.
25. Кучерук О. Методи навчання української мови в загальноосвітній школі : словник-довідник. Житомир: Рута, 2010. 184 с.
26. Мовленнєві жанри на уроках української мови в ліцеї:практичний посібник./Голуб Н.Б,Новосьолова В.І..Галаєвська Л.В.-Київ:КОВІ ПРІНТ,2020.128с
27. Навчання української мови учнів 5 класу на засадах компетентнісного підходу : [посібник] / Н. Б. Голуб [та ін.] ; Нац. акад. пед. наук України, Ін-т педагогіки. Київ : Вид. дім "Сам", 2017. 141 с. : табл.
28. Омельчук С. А. Навчання морфології української мови на засадах дослідницького підходу: теорія і практика : монографія. Київ : Генеза, 2014. 366 с.
29. Плиско К. М. Організація навчання синтаксису в середній школі : Навч.- метод. посібник. Харків:[б.в.],1996.135с.
30. Плиско К. М. Принципи, методи і форми навчання української мови (Теоретичний аспект) : Навч. посібник для студ. філол. фак. вузів. Харків : Основа, 1995. 240 с.
31. Яворська, Стефанія Теодорівна Становлення і розвиток методики навчання української мови як науки в середній школі. Кн. 1:XVI ст.- 20-і роки XX ст. [Б. м.] : [б.в.], 2004. 250 с.
32. Яворська, Стефанія Теодорівна Становлення і розвиток методики навчання української мови як науки в середній школі. Кн. 2:30-90-і роки XX ст. [Б. м.] : [б.в.], 2004. 187 с

Інформаційні ресурси в Інтернеті
1.https://osvitoria.media/
2.https://naurok.com.ua/
3. http://osvita.ua
4. https://dyvoslovo.com.ua/

Історія української літератури

1. Задорожна Л. Історія української літератури кінця XVIII - 60-х років XIX століття: підруч. для студ. вищ. навч. закл. - К. : Київський університет, 2008. - 479 с.
2. Історія української літератури XIX століття: У 2 кн. Підручник / За ред. акад. М. Г. Жулинського. - К.: Либідь. 2006.
3. Історія української літератури XIX століття (70-90-ті роки): У 2 кн.: Підручник / За ред. проф. О. Гнідан. - К.: Вища шк., 2002.
4. Історія української літератури XIX століття (40-60, 70-90 роки): підруч. для студ. вищ. навч. закл. / Людмила Дем'янівська [та ін.] ; за ред. проф. В. Ф. Погребенника. - К. :

Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2010. - 468 с.
5. Острозькі просвітники XVI-XX ст. - Острог, 2000. - 480 с.
6. Українська література у портретах і довідках. Давня література - література XIX ст: Довід. / Ред.: С.П. Денисюк. - К.: Либідь, 2000. - 360 с.
7. Яценко М. Т., Гончар О. І., Деркач Б. А., Лімборський І. В., Нахлік Є. І.Історія української літератури XIX: У трьох книгах. Кн. 1. Навч. посібник для студ. вищ. навч. закладів Перші десятиріччя XIX ст / За ред.: М.Т. Яценка. - 5-325-00675-4 Затв.: МОН України. - К.:Либідь, 1995. - 368с.
8. Жулинський М. Г. Слово і доля: Навч. посіб. - К.: А.С.К., 2002. - 640 с
9. Качуровський І. Променисті сильвети: Лекції, доповіді, статті, есеї, розвідки. - К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. - 766 с
10. Козловська Л., Терещенко С. Українська література. Навчально-методичний посібник. – К.: КНЕУ, 2005.
11. Куриліна О. В. Українська література: Довідник: Для абітурієнтів та школярів: Пов. курс підготов. до вступу у вищі навч. закл. / Куриліна, Олена Віталіївна, Земляна, Галина Іванівна. - Кам'янець-Подільський: Абетка, 2004. - 380 с.
12. Моренець В. Оксиморон : літературознавчі статті, дослідження, есеї - К. : [Аграр Медіа Груп], 2010. - 528 с.
13. Наєнко М. Художня література України: від міфів до модерної реальності. - К.: ВЦ „Просвіта”, 2008. - 1064 с.
14. Поліщук Я. Із дискурсів і дискусій. - К., 2008.
15. Поліщук Я. Пейзажі людини. - К., 2008.
16. Поліщук Я.О. Література як геокультурний проект: монографія. - К.: Академвидав, 2008. - 304 с.
17. Сохацька Є. І. На варті українства: Ст. з літературознав. та культурolог. доробку. - Кам'янець-Подільський: Оіюм, 2004. - 379 с.
18. Сулима М. Книжниця у семи розділах. -424 с. -К.,2006
19. Усі українські письменники та їхні твори. _ Харків: Ранок, 2008 – 336 с.
20. Бернадська Н. Українська література XX століття - К. : Знання-Прес, 2007. - 272 с.
21. Бернадська Н.І. Українська література 20 століття: Навч. Посіб. Для старшокласників та вступників до вищих навчальних закладів. – К.: Знання-Прес, 2002. – 268 с.
22. Бикова Т. Історія української літератури XX століття: навч.-метод. посіб. для студ. вищ. навч. закл. - Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. - К. : Четверта хвиля, 2010. - 180 с.
23. Голобородько Я. Артеґраунд. Український літературний істеблішмент: Збірка статей. - К.: Факт, 2006. -160 с.
24. Голобородько Я. Поетична меритократія: Василь Герасим'юк, Ігор Римарук, Тарас Федюк. - Київ: Факт, 2005. - 108 с.
25. Завадський Ю. Віртуальна література. Нарис типології та поетики: монографія - Т.: Підруч. і посіб., 2009. - 130 с.
26. Історія української літератури XX століття: навч. посіб. для студ. ВНЗ напрямку підгот. "Філологія" / ред. В. І. Кузьменко. - К. : КСУ, 2007. - 374 с.
27. Лебединцева Н. Сучасна українська література: навч. посіб.- Миколаїв, 2007. - 100 с.
28. Пахаренко В. Постмодерн. Сучасний український літературний процес // Українська мова і література в школі. – 2002. – 4. – С.59-64.
29. Тарнашинська Л. Українське шістдесятництво: профілі на тлі покоління (Історико-літературний та поетикальний аспекти) - К.:Смолоскип. - 2010. - 632 с.
30. Ткаченко Т. І. Феномен жіночого прозописьма в українській літературі другої половини XX - початку XXI століття. - К. : КиМУ, 2008. - 255 с.
31. Ткачук М.П. Літературний процес 90-х років 20 століття // Українська мова та

література. - 2000.- 22(178). - травень. - С.1-6.
32. Українські літературні школи та групи 60 - 90-х рр. ХХ ст.: антологія вибраної поезії та есеїстики - Львів: ЛА „Піраміда”, 2009. - 620 с.
33. Українські письменники діаспори. В 2-х т. - К,2007
34. Хархун В. Соцреалістичний канон в українській літературі: генеза, розвиток, модифікації. - Ніжин: ТОВ „Гідромас”. 2009. - 508 с.
35. Харчук Р. Б. Сучасна українська проза: Постмодерний період: Навч. посіб. - К.: ВЦ «Академія», 2008. - 248 с
36. Харчук Р. Б. Сучасна українська проза: Постмодерний період: Навч. посіб. - К.: ВЦ «Академія», 2008. - 248 с
37. Якубовська М. У дзеркалі слова. Есеї про сучасну українську літературу. - Львів, Каменяр, 2005 - 752 с.
38. Агеєва В. Жіночий простір: Феміністичний дискурс українського модернізму. - К.: Факт, 2008. - 360 с.
39. Біла А. Український літературний авангард- К, 2006
40. Грабович Г. Тексти і маски. - К., 2005.
41. Жулинський М. Г. Слово і доля: Навч. посіб. - К.: А.С.К., 2002. - 640 с
42. Захарчук І. Війна і слово (Мілітарна парадигма літератури соціалістичного реалізму): монографія. – Луцьк: ПВД «Твердиня», 2008-406 с.
43. Качуровський І. Променисті сильвети: Лекції, доповіді, статті, есеї, розвідки. - К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. - 766 с
44. Козловська Л., Терещенко С. Українська література. Навчально-методичний посібник. – К.: КНЕУ, 2005.
45. Костюк В., Денисенко В. Модерн як поле експерименту (Комічне, фрагмент, гіпертекстуальність). - К.: 2002. - 174 стор.
46. Крупка М. Українська жіноча проза. - Рівне, 2000.
47. Куриліна О. В. Українська література: Довідник: Для абітурієнтів та школярів: Пов. курс підготов. до вступу у вищі навч. закл. / Куриліна, Олена Віталіївна, Земляна, Галина Іванівна. - Кам'янець-Подільський: Абетка, 2004. - 380 с.
48. Моренець В. Оксиморон : літературознавчі статті, дослідження, есеї - К. : [Аграр Медіа Груп], 2010. - 528 с.
49. Наєнко М. Художня література України: від міфів до модерної реальності. - К.: ВЦ „Просвіта”, 2008. - 1064 с.
50. Особливості української історичної прози ХХ століття: Монографія / [Александрова Г.О., Богданова М.М., Мельникова Ю.О., Співак І.Е.]; автор передмови і науковий редактор Ю.І.Ковалів. - Донецьк: ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2008. - 226 с.
51. Острозькі просвітники XVI-XX ст. - Острог, 2000. - 480 с.
52. Павличко С. Теорія літератури. – К.: Основи, 2009. – 679 с.
53. Поліщук Я. Із дискурсів і дискусій. - К., 2008.
54. Поліщук Я. Міфологічний горизонт українського модернізму: Монографія/ Ярослав Поліщук,. -Вид. 2-е, доп. і перероб.. -Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2002. -390,[2] с.
55. Поліщук Я. Пейзажі людини. - К., 2008.
56. Поліщук Я.О. Література як геокультурний проект: монографія. - К.: Академвидав, 2008. - 304 с.
57. Скорина Л. Література та літературознавство української діаспори. -Черкаси: Брама-Україна, 2005 - 384 с.
58. Слоньовська О.В. Конспекти уроків з української літератури: Нове прочитання творів: 11 кл. – Кам’янець-Подільський: Абетка, 2003. – 638 с.
59. Сохацька Є. І. На варті українства: Ст. з літературознав. та культуролог. доробку. - Кам'янець-Подільський: Оіюм, 2004. - 379 с.

60. Сулима М. Книжниця у семи розділах. -424 с. -К.,2006
61. Усі українські письменники та їхні твори. _ Харків: Ранок, 2008 – 336 с.
62. Фащенко В. В. У глибинах людського буття: Літературознавчі студії - Одеса: Маяк, 2005. - 640 с
63. Харлан О.Д. Література у просторі культури: колективна монографія / О.Д. Харлан, Н.П. Анісімова, С.О. Філоненко, В.Є. Копиця; [автор передмови О.Г.Астаф'єв]. - Донецьк: Юго-Восток, 2009. - 195 с.
64. Шкандрій Мирослав В обіймах імперії: Російська і українська літератури новітньої доби / Пер. П. Таращук. - К.: Факт, 2004. - 496 с
65. Яременко В. Панорама української літератури ХХ століття // Українська мова та література. -2001. - №11. - с.1-22.

Методика навчання української літератури

1. Куцевол О. М. Методика викладання української літератури (креативноінноваційна стратегія) К.: Освіта України, 2009. 494 с.
2. Наукові основи методики літератури. Навчально-методичний посібник / За редакцією доктора педагогічних наук, професора, члена-кореспондента АПН України Н. Й. Волошиної. – К.: Ленвіт, 2002. – 344с. (20)
3. Мірошниченко Л. Ф. Методика викладання світової літератури в середніх навчальних закладах: Підручник. К. : Видавничий дім «Слово», 2010. 432 с
4. Пасічник Є. А. Методика викладання української літератури в середніх навчальних закладах: Навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти. – К.: Ленвіт, 2000. – 384с.
5. Нежива Л. Л. Теорія і практика вивчення літературних напрямів українського письменства в школі : монографія. Полтава, 2016. 356 с.
6. Ситченко А. Методика навчання української літератури в загальноосвітніх закладах: навч. посіб. для студентів-філологів. К.: Ленвіт, 2014. -291с.
7. Степанишин Б.І.Викладання української літератури в школі. К.: Проза, 1995. 254.
8. Степанишин Б.І Стратегія і тактика в літературній освіті учнів. К.: Веселка; Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2003. – 191с.
9. Теорія та методика навчання української літератури: актуальні проблеми. Збірник наукових праць. / Наук. ред., упоряд. Логвіненко Н. М. К.: Педагогічна думка, 2015. 380с.
10. Токмань Г.Л. Методика навчання української літератури в середній школі: підручник. Київ, 2012. 312 с.
11. Шуляр В. Сучасний урок літератури: теорія, методика, технологія. Монографія. Миколаїв: Іліон, 2012. 876 с.
12. Українська література. Модельна програма для 5 класів. URL: na-sajt-ukrayinska-literatura-5-9-z-chervonimdoc-2.pdf
13. Українська література (рівень стандарту). Програма для 10-11 класів. URL: https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv
14. Українська література (профільний рівень). Програма для 10-11 класів. URL: https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv
15. Яценко Т. О. Тенденції розвитку методики навчання української літератури в загально-освітніх навчальних закладах (друга половина ХХ – початок ХХІ століття): монографія / Таміла Яценко. – Київ: Педагогічна думка, 2016. 360 с.
16. Українська література. Рівень стандарту: підруч. для 10 кл. закладів загальної середньої освіти / А. Фасоля, Т. О. Яценко, В. Уліщенко, Г. Бійчук, В.Тименко. Київ: Педагогічна думка, 2018. 192 с.

17. Українська література: 10–11 класи. Рівень стандарту, академічний рівень (зі змінами, затвердженими наказом МОН від 14.07.2016 No 826) / [Електронний ресурс]. URL: https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv.
18. Штейнбук Ф. Методика викладання зарубіжної літератури у школі: навч. посібник. Київ, 2007. 316 с.
19. Шуляр В. І. Сучасний урок української літератури : монографія. Миколаїв, 2014. 553 с.
20. Яценко Т. О. Тенденції розвитку методики навчання української літератури в загальноосвітніх навчальних закладах (друга половина ХХ –початок ХХІ ст.): монографія. Київ, 2016. 360 с.

Журнальні статті

1. Дем’яненко О. Медіаосвіта в сучасній школі // Всесвітня література в школах України. – 2016. №6. – С. 3-7.
2. Корнієнко О. Літературні диктанти. // Дивослово. 2016. №9. – 16-19.
3. Нежива Л. Особливості вивчення фольклорних творів у шкільному курсі літератури // Українська література: стан вивчення в сучасній школі, проблеми, перспективи. Матеріали
4. ІІ науково-практичноїконференції. –Луганськ: Знання, 2008. – С.14-20.
5. Сафонова А. Дослідницька робота учнів під час вивчення комедії І.Карпенка-Карого “Сто тисяч” //Дивослово, 2000, №6.
6. Овдійчук Л. Поєднуючи слово, музику і живопис (Орієнтовні мистецькі аналогії до програми з української літератури, 9 клас) // Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2000. - №4, 5. – С.214 – 217. (кабінет)
7. Овдійчук Л.Естетичні уподобання українських письменників // Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2001. - №3. – С.115-119; 2003. - №1– 2004. - №2.- С. 50-54. (кабінет)
8. Овдійчук Л. Особливості вивчення твору Марини Павленко «Русалонька із 7-В, або Прокляття роду Кулаківських» у школі // Українська література у загальноосвітній школі. – 2014. – №10. – С.10-13.
9. Овдійчук Л. Всеволод Нестайко – майстер пригодницької прози // Українська література у загальноосвітній школі. – 2015. – №2. – С.10-12.
10. Письменник як особистість: до проблеми вивчення біографії митця у загальноосвітній школі та внз на основі першоджерел: документів, мемуарів та епістолярію // П’яті Волошинські читання Творча майстерня Ніли Волошиної у проспекції філологічного простору Нової української школи: тези доповідей Усеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 22 – 25 червня 2017 року). – Миколаїв: ОІППО, 2017. – С.100-104.
11. Василь Стус як особистість: вивчення життєпису митця на основі критичного осмислення мемуарів, листів, документів // Українська мова та література у школі. – 2018. - №1.
12. Літературне краєзнавство у фаховій підготовці майбутніх учителів української мови та літератури: інтеграційний аспект. Науково-методичний журнал «Нова педагогічна думка», Рівне, 2021. С.91-96. DOI: 10.37026/2520-6427-2021-105-1-91-96
13. Перенчук Л. Вектори особистісно-зорієнтованого уроку Українська мова і література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2007. - №1. – С.25-32. (кабінет)
14. Привалова С. Шкільний аналіз мови художнього твору //Українська мова і література в школі. – 2006. - №7. – С.24-27.
15. Подранецька Н. Проектна технологія на уроках української мови та літератури // Українська мова і література в школі. – 2006. - №7. – С.-35.
16. Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід.

- К., 2005. — 235 с.
18. Приходченко К. Нестандартні форми роботи з розвитку творчих здібностей учнів//Укр.літ в ЗОШ.1999.№5
19. Розвозчик П. До проблеми аналізу художнього твору // Українська література в загальноосвітній школі. – 2008. - №4. – С.14-18.
20. Рудницька Г. Аналіз поезії Лесі Українки “Contra spem spero” //Дивослово, 2000, №2.
21. Савенко Т. Формування національної свідомості учнів на уроках української літератури//Укр.літ в ЗОШ, 2000, №6.
22. Фасоля А. Особистісно-зорієнтований урок: мета, зміст, технологія уроку // Дивослово. – 2004. - №8. – С.19-25.
23. Яценко Т. Специфіка уроку літератури в умовах інформаційно-інноваційного навчального процесу // Українська мова і література в школі. – 2016. - №4. – С.19-23.

ПОЛІТИКА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Кожен вступник під час складання фахового іспиту повинен дотримуватися моральних норм, правил етичної поведінки та принципів академічної доброчесності, а саме:

– самостійно виконувати завдання;

– не принижувати будь-яким чином гідність інших вступників, учасників освітнього процесу, запобігати таким діям з боку інших осіб;

– дотримуватися правил ділового етикету в поведінці та норм культури спілкування у комунікації зі вступниками, здобувачами вищої освіти, викладачами та співробітниками ПНПУ;

– не використовувати телефон або ґаджети під час проведення фахового іспиту;

– не використовувати службові або родинні зв'язки для отримання нечесної переваги.